

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 22. Memorabile exemplum hac de re.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

sepius diffundit levem aërem & secat ventos.
Novit Deus ubi ferendum sit , nec tamen
plaga quam infligit ad nostri tendit interne-
cionem, sed ad sanationem , sicut chirurgi
nonnunquam secant ut sanent,& Monoceros
quem vulnerat, sanat , eodem enim cornu
quo ferit, medicinam facit. Adeo afflictiones
non modo perficiunt innocentes, sed nocen-
tes etiam & peccatores reducunt ad melio-
rem frugem. Et sanè cujuscunque conditio-
nis & status hominibus saluberrimæ sunt, ut
pote quæ non aliter nobis à Deo proveniant
quam nostra in divinam providentiam fidu-
cia eas suscepere. Aut es aurum, aut ferrum,
dicebat olim quidam sanctorum adolescenti
religioso qui querebatur de morbi sui diu-
turnitate ; quidquid verò responderis ajo te
immerito conqueri; nam si aurum es, infirmi-
tas hæc te probat & purgat: si ferrum es , ru-
biginem omnem abstergit; ad alterum ex his
sicut vult te Deus hoc morbo vexari.

§. XXII.

Memorabile exemplum de hac re.

AD confirmandam hanc veritatem ex in-
numeris quæ in hanc rem commemo-
rari possent exemplis, unum felice relatu di-
gnissimum quod habetur in vita Imperato-
rum

rum Constantinopolitanorum. *Catren & Vagr. sub an. 440.* In his narratur quod cum nescio quo casu muri Constantinopolis cœruissent, Cyrus inter præcipuos illorum temporum Architectos celeberrimus promisit eos sexaginta dierum spatio reparatum. Dictum factum, qua fide suscepserat opus, perfecit feliciter. Eo facto tantam conlectus est gloriam & laudem, ut plebs omnis certatim in plateas effusa festivis vocibus ipsi gratulabunda præfente etiam Imperatore acclamaret: Constantinus condidit, Cyrus instauravit. Imperator molestè ferens iam gloriosum dari cœmentario encomium, bonis eum omnibus spoliavit hoc nomine quod idolorum esset cultor. Sub idem quoque tempus uxor ejus maligno spiritu capta consideri. Quid hic faceret Cyrus? Sensit enim verò, & graviter quidem tantam tamque subitam fortunæ commutationem; sed meliorem mentis suæ. Mala ista bonum illimum attulere; relicta namque superstitione gentilium, Christianam amplexus est Religionem, & deinceps diem nullum præmisit quo non singulares ageret gratias diuinæ providentiae, quod per iacturam bonorum suorum & energumenæ conjugis suæ miseriæ se deduxisset in viam salutis at-

nae. Idem denique Smyrnensium factus Episcopus & vitam sanctam instituit, & mortem obiit beatissimam. Si Cyrus bona sua temporalia servasset, amisisset æterna, si uxor eius non fuisset obsessa à dæmonone, ipse in Deo non fuisset receptus amicitiam. Quis ergo afflictiones renuat suscipere de manu eius qui illas nostræ fecit instrumenta gloriae? Denique quis non æquibonique faciat quidquid nobis adversatum quantumvis gravissimarum Deus immittit, quando non defuerunt Ethnici qui in gratiam principis sui, cui ut erant familiaritate conjuncti, ne opinione dissiderent, omnem doloris sensum, qui jure maximus videri poterat, deposuere. Testis est Regis Astyagis aulicus nomine Harpalus, cujus filii carnes cum eidem Rex in mensa apposuisset, exhibitis separati manibus, pedibus & capite occisi, interrogavit, si quid haberet, quod opponeret; nihil habeo, respondit Harpalus, nam quidquid Rex facit, mihi placet. Quantò rectius justiusque respondere Deo quisque nostrum deberet: Quidquid Deus facit, mihi placet, & de paterna eius manu quævis adversa nobis illata recipere majore multò æquanimitate, quam barbarus ille Harpalus tulerit aut ferre se simulaverit mortem filij sui. **Ut vero omnis tol-**

Liber III. de effectibus
tollatur ambiguitas , quæ oriū posseten
quod nos fiducia in Deum docet, mala fa
cet omnia quæ nobis accident, promptus
nimis excipienda, mementote Israëlitarum
qui tametsi Dei mandato voluntate eque cognitâ contra gentis suæ iniipiam tribum justi
simè pugnarunt, repetitâ nihilominus date
& ingenti suorum strage affecti sunt. *Jud.*
Proinde non nisi imprudentissime querem
mus cum Gedeone : Si Dominus nobiscum
cur apprehenderunt nos hac omnia? *Jud.*
Quasi verò adversitatum tolerantia procl
bat à nobis Deum, cùm è contrà existimat
debeamus, tanto illum nobis vicinorem es
se quo plura nos mala circumstant, ut iam fo
prà declaratum est , quo maximè tempore
oportet majorem concipere fiduciam, animo
intendere alacritatem, confirmare pacem &
tranquillitatem mentis, tantoque firmiores
in Deo desigere spem, quanto majoribus occi
undique malis videmus cumulari. *Dominus*
canebat David , ut scuto bona voluntatis
coronasti nos . psal. 5. Hoc inexpugnabile scutum
à vulneribus nos protegit innoxios & credidit
gloriosos: nihil contra nos creatæ vices re
lent absque Creatoris permisso ductaque o
mnis ejus voluntas nobis adoranda , onus
consilium amplectendum, omnes tribulatio
nes, toru proi gitar ejus Qui

nes, quas ipso volente patimur, semen meritorum sunt & cœlestium præmiorum. Quæ proinde major pax firmiorque potest exco-gitari quam hæc qua fidelis animus fruitur ejusmodi instructus præsidijs?

Qui confidunt in Deo, afflictiones recipiunt
ut peccatis suis debitas,

Quintus fons vera pacis.

§: XXIII.

Quantam pœnam peccatum mereatur.

PRorsus immerito querimur de gravitate malorum quæ patimur, si consideremus gravitatem malorum quæ commisimus que-que meriti sumus. Etiam si non nisi unicum à nobis commissum' esset peccatum, tanti tamen est divina Majestas quæ illo offenditur ut nulla pœnarum ac suppliciorum perpe-sione illud expiare ac dignâ compensare sa-tisfactione possimus. Nullum genus morbi, non calculi aut cholicæ dolor, non podagræ cruciatus, non pestis, non bellum, non famæ non quidquid tormentorum ex cogitari po-test, toleratum sufficit ad placandum Deum peccato unico etiam levissimo offensum, si non Dei filius humanam assumens naturam meritum & pondus nostris addidisset operibus